

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

De SS. martyribus Marino & Asterio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

DE S. VVILLEICO CONFESSORE HABETVR SVpra IN
vita S. Suuiberti Episcopi, cap. 26.

MARTYRIVM SS. MARINI ET ASTERII,
EX HISTORIAE ECCLESIASTICAE EVSEBII

lib. 7. cap. 14. interprete Ioanne Christophorono, An-
gli. e. episcopo.

Martij 3.

κλήμα
dignitas
apud Ro-
manos.

Idem temporibus, cum pax in ecclesijs vbiq̄ue vigeret, Marinus, v-
nus ex his, qui in exercitu Romano magnum decus & honorem
fuisse consecuti, vir & genere illustris, & diuitijs locuples, propter
testimonium Christi Cæsareæ Palæstinæ tali de causa capite damna-
tus fuit. Est quidam honos apud Romanos, qui κλήμα appellatur:
quem qui adipiscuntur, eos Centuriones fieri aiunt. Cum locus va-
caret, ordo postulabat, vt Marinus eo dignitatis gradu potiretur.

Marinum igitur ad hunc honorem elatum, alius pro tribunali com-
prensus, in crimen vocat, tum quod erat Christianus, tum quod Imperatoribus non
immolasset: Ac propterea, inquit, ex veterum legum institutis illi non licet eum di-
gnitatis gradum apud Romanos adipisci: sed illud quicquid est muneris, mihi iure
impertiri debet. Vnde iudex commotus (Achiuus hic erat genere) primo sciscita-
tus est, cuiusnam sententiæ & religionis esset Marinus. Quem vt animaduertit con-
stanter se Christianum esse consentem, trium horarum spatium ei ad deliberan-
dum dat. Hunc è iudicio egressum Theotecnus, qui illic erat episcopus, ad se col-
loquendi causa inuitat: & prehensa manu, rectâ deducit in ecclesiam. Quem cum
interius ad ipsum sanctuarium collocauisset, læua paululum in alteram partem dimo-
ta, gladium, quo cingebatur, ostendit: simulque diuinorum Euangeliorum librum
adferens, ex aduerso proponit, præcipitque, vt ex illis duobus, quod magis esset ex a-
nimi sententia, deligeret. Vbi verò absque cunctatione porrecta manu dextra sa-
crum librum accepit, Theotecnus sic illum affatur: Tene & adhaesce Deo. sicut enim
ab eo roboratus, quod in operis est, pro certo assequere. Abi in pace. Illum statim in-
de redeuntem præco pro tribunali aduocat. iam enim tempus illi præstitutum ad de-
liberandum, erat completum. Sinit se pro tribunali: qui cum maiorem iam, quam
antea, fidei ardorem ac studium declarasset, actutum inde, vt erat, ad mortem re-
ctâ abductus, martyrio excessit è vita. Asterius etiam, vir è senatorum Romanorum
numero, cum Imperatoribus in primis charus, tum omnibus & nobilitatis & faculta-
tum gratia conspicuus, in eadem ciuitate, propter diuinam animi propensionem,
quam tam liberè erga veram pietatem declarasset, omnium sermone celebrabatur.

Theotec-
nus Cæsa-
reus. epi-
scopus.

Marinus
caeditur.

Asterius
Senator
Marini cor-
pus extrin-
setum man-
dat sepul-
tura.

Iordanis
vnde pro-
fluat.

Qui cum martyri ipso mortis articulo præsto adesset, simulatque è vita migrarat, ca-
daver tollit, splendida & preciosa obtegit veste, atque humeris impositum, inde de-
portat. quod cum magnifico & sumptuoso linteo inuoluisset, decenti sepulcro condi-
dit. Huius viri familiares, qui hucusque vitam produxerunt, cum alia infinita præclara
eius facta memorant, tum istud in primis, quod sequitur, quodque plenum est admira-
tionis. Cæsareæ Philippi, quam Phœnices Paneada vocant, fertur victimam quandam
infontes, qui illic ex radicibus montis Panei prorumpunt, ex quibus Iordanem pro-
fluere dicitur, in quadam diei festi gentilium celebritate maectatam, conijci: atq; cum
demonis vi ac potestate mirandum in modum ab eorum ad spectu euanescere, miracu-
lumq; videri præsentibus valde memorabile. Quibus, dum gerebantur, Asterium quo-
dâ tempore fortè interfuisse: ac cum videret tam multos illius rei admiratione obstu-
pefactos, eorum erroris admodum misertus esse. Deinde sublati in celum oculis, De-
um omnium rerum moderatorem per Christum supplicem precatum, vt demoni-
um illud, quod populum tanto errore cæcauisset, comprimere, ipsum à fraude ac fal-
lacijs, quas hominibus solet intendere, coerceret. Hoc modo cum Deum orauisset,
repentinò victimam fontibus supernatasse: atque ita rem illam, quam tantoperè mi-
rari consueuerant, in nihilum interijssè, vsque adè vt nullum in posterum in eo lo-

co ex

DE S. HEMITERIO ET CHELIDONIO MARTYR. 47

eo ex ea omnino ederetur miraculum. Hactenus ex versione doctissimi viri Iohannis Christophorsoni, Angliæ Episcopi, ex qua quidem animaduerti non potest Asterium pro fide Christi martyrii obiisse: sed id ex Ruffini versione habent vetustissima Martyrologia Bedæ, Vsuardi, Adonis &c. Ibi enim sic legitur: Inter cæteros cunctis clarior, & meritis fidei supra cæteros insignis memoratur Asterius, vir Romanæ vrbs Senator, patritius, nobilitate, facultatibus, propinquitate etiam regia & omni bonorum fama satis clarus. Qui cum supradicti martyris extremis interesset, exequijs, & capite cæsum cadauer subiectis humeris suis, & substrata veste, qua induebatur, exciperet, honorem, quem martyri detulit, continuo ipse martyr assequitur.

Lib. 7.
cap. 12.

VITA SANCTORVM MARTYRVN HEMITERII ET CHELIDONII CALAGVRITANORVM, PER *Aurelium Prudentium scripta.*

Habetur
in Peristephanon.
Hymno 6.

Scripta sunt cælo duorum Martyrum vocabula:
Aureis, quæ Christus illic annotauit literis,
Sanguinis notis & idem scripta terris tradidit.
Pollet hoc felix per orbem terra Ibero stemmate.

9. Martij.

Hic locus dignus tenendis ossibus visus Deo:

Qui beatorum pudicus esset hospes corporum.

Hic calentes hausit vndas cæde tinctus duplici.

Illitas cruore sancto nunc arenas incolæ

Confrequentant, obsecrantes voce, votis, munere.

Exteri nec non & orbis huc colonus aduenit:

Fama nam terras in omnes præcurrit proditrix,

Hic patronos esse mundi, quos præcantes ambiant.

Nemo puras hinc rogando frustra concessit preces.

Latus hinc ter sis reuertit supplicator fletibus,

Omne quod iustum poposcit, impetratum sentiens.

Tanta pro nostris periculis cura suffragantium est:

Non sinant, inane ut vllus voce murmur fuderit.

Audiunt, statimque ad aurem regis æterni ferunt.

Indè larga fonte ab ipso dona terris influunt:

Supplicum causas petitis quæ medelis irrigant.

Nil suis bonus negauit Christus vnquam testibus,

Testibus, quos nec catenæ, dira nec mors terruit

Vnicum Deum fateri sanguinis dispendio:

Sanguinis sed tale damnum lux rependit * longior.

Hoc genus mortis decorum est: hoc probis dignum viris,

Membra morbis excedenda texta venis languidis,

Hostico donare ferro, morte & hostem vincere.

Pulchra res, ictum sub ense persecutoris pati.

Nobilis per vulnus amplum porta iustis panditur.

Lota mens in fonte rubro sede cordis exilit.

Nec rudem crudi laboris antè vitam duxerant

Milites: quos ad perenne cingulum Christus vocat.

Sueta virtus bello & armis, militat sacrarijs.

Cæsaris vexilla linquunt, eligunt signum crucis.

Proque ventosis draconum, quos gerebant, pallijs,

Præferunt insigne lignum, quod draconem subdidit.

Vile censent, expeditis ferre dextris spicula,

Machinis murum ferire, castra fossis cingere,

Impias manus cruentis inquinare stragibus.

Fortè tunc atrox secundos Israelis posteros

Ductor aulae mundialis ire ad aram iusserat,

Idolis litare nigris, esse Christi defugas.

Liberam succincta ferro pestis vrgebat fidem.

Peregrinationes & conuentus & sepulcra sanctorum.

Præstant beneficia poscentibus.

* largior.

Hemiterio & Chelidonio m. lines.